

Judikatūras krājums

Lieta C-543/12

Michal Zeman
pret

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline

(Najvyšší súd Slovenskej republiky lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 91/477/EEK — Eiropas šaujamoču apliecības izsniegšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā šo apliecību paredzēts izsniegt tikai medību vai sporta šaujamoču glabātājiem

Kopsavilkums – Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 4. septembra spriedums

1. *Pamattiesības — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Pilsonība — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā — Identiskums ar LESD 20. panta 2. punktā garantētajām tiesībām*

(LESD 20. panta 2. punkts; Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. panta 1. punkts un Padomes Direktīva 91/477)

2. *Eiropas Savienības tiesības — Interpretācija — Metodes — Interpretācija Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu gaismā*

3. *Tiesību aktu tuvināšana — Ieroču iegāde un glabāšana — Direktīva 91/477 — Valsts tiesiskais regulējums, kurā Eiropas šaujamoču apliecību paredzēts izsniegt tikai medību vai sporta šaujamoču glabātājiem — Pieļaujamība*

(Padomes Direktīvas 91/477 redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2008/51, 1. panta 4. punkts, 3. pants, 12. panta 1. un 2. punkts un II pielikums)

1. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. panta 1. punktā garantētās ikviena Savienības pilsoņa tiesības brīvi pārvietoties un apmesties uz dzīvi dalībvalstu teritorijā ir tiesības, kas garantētas LESD 20. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā un kuras saskaņā ar LESD 20. panta 2. punkta otro daļu izmantojamas saskaņā ar nosacījumiem un ierobežojumiem, ko nosaka Līgumos un ar to īstenošanai paredzētajiem pasākumiem. Direktīva 91/477 par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli, kura attiecas uz ieroču glabātāju, tostarp mednieku un šaušanas sportistu, brīvu pārvietošanos, ir šāds pasākums.

(sal. ar 39. punktu)

2. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 58. punktu)

3. Direktīva 91/477 par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli, redakcijā ar grozījumiem, kas tajā izdarīti ar Direktīvu 2008/51, ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā valsts tiesību akti, kuros Eiropas šaujamieroču apliecību atļauts izsniegt tikai medību vai sporta ieroča glabātājiem.

Šajā ziņā, pirmkārt, šīs direktīvas 3. pantā ir skaidri izslēgts, ka, izmantojot dalībvalstu tiesības savos tiesību aktos pieņemt noteikumus, kas ir stingrāki par minētajā direktīvā paredzētajiem, varētu ierobežot dalībvalstu iedzīvotājiem šīs pašas direktīvas 12. panta 2. punktā piešķirtās tiesības, proti, mednieku un šaušanas sportistu tiesības, ja viņiem ir Eiropas šaujamieroču apliecība un tādējādi tiesības, atkāpjoties no direktīvas 12. panta 1. punktā noteiktās kārtības un ievērojot zināmus nosacījumus, pārvietoties ar tajā minētajiem ieročiem bez vajadzības kārtot citas administratīvas formalitātes.

Otrkārt, apstākļi, ka minēto apliecību izsniedz personai, kas jau ir ieroča likumīga glabātāja saskaņā ar valsts tiesību normām, mudina pieņemt, ka šī apliecība neaizstāj valsts atļauju iegādāties un glabāt ieročus.

Treškārt, šīs direktīvas 1. panta 4. punktā ir atsauce uz tās II pielikumu, kurā medības vai sporta šaušana ir īpaši minētas saistībā ar šajā apliecībā obligāti norādāmo informāciju. No tā izriet, ka ar minētās direktīvas 1. panta 4. punktu, to skatot kopsakarā ar tās 12. panta 2. punktu, ir domāts galvenokārt atvieglot medībām vai sportam paredzētu ieroču apriti.

(sal. ar 47., 48., 51., 52. un 60. punktu un rezolutīvo daļu)